

Boos Iseghem

INSCHRIJVINGSPRIJS

1 jaar	3.50 fr.
6 maanden	2.00 fr.
3 maanden	1.00 fr.
1 jaar binnen stad	3.00 fr.

Men schrijft in bij de
DRUKKERS-UITGEVERS

W^c A. NONKEL & Zⁿ

KOORNMARKT

en in alle postkantoor.

verschijnende

elken Zaterdag

GODSDIENST, MOEDERTAAL, VADERLAND
GEMEENTEBELANGEN

Aankondigingen	0.15 fr. den regel
Rechterlijke aankondig.	0.50 fr. » »
Aanbevelingen	0.25 fr. » »

Verkoopingen, wijkfeesten, herbergkermis, prijsskampen, enz. waarvan plakbrieven, kaarten of programmas bij den drukker van dit blad gedrukt, worden kosteloos tweemaal in het blad overgenomen, alsook de opgegeven uitslagen van prijsskampen.

ZINGEN.

In het leven van den mensch speelt het gezang eene groote rol.

Niet dat ik zal beweren dat de mensch al zingen op de wereld komt. De eerste krennen van een geboren kind, de eerste klanken die zijne keel ontsnappen, zijn verre van aan melodie te gelijken.

'k Zal ook niet houden staan dat de mensch al zingen zijne laatste stonden beleeft. Zijne laatste snikken, zijne laatste zuchten, hebben op muzikaal gebied niet het minste te maken.

Maar op zoovele oogenblikken des levens, in zoovele omstandigheden neemt de mensch zijnen toevlucht tot het gezang, dat men met reden zeggen mag dat de mensch het zingen niet missen kan.

Daar in de wieg ligt het beminde kindje; vader beschouwt dat kleine wichtje, met al den wellust zijner mannelijke blikken. En moeder, over van geluk, kan dat wiegskien niet verlaten. Zij houdt haren adem op om den slaap van den kleinen engel niet te storen, en het herte overstroomd van blijdschap, aanschouwt zij duizenden malen die lieve trekken, dat kleine mondje, die gesloten oogskens, dat helder voorhoofd, en zij vindt dat het toch zoo wel aan haar gelijkt. En dat schepselke mag niet roeren, geen zuchtje mag uit zijn mond opstijgen, geen kreet uit dat keelken komen, of angstvol schudt moeder het wiegskie, en zij zingt, zoo lief, zoo teeder, zoo kommervol:

« Do, do, kindje, do! »

Het kind gaat naar school.

Het telt nauwelijks drie jaren; wat kan men aan dat kind toch leeren?

Men laat het spelen op den koer. Men laat het loopen, men laat het kunsten maken met andere bengels van zijn oude, vol leven en gezondheid, die nog niet eens wat besef hebben van hetgene zij zijn, van hetgene zij moeten worden. En wanneer zij moe-gespeeld en moe-geloopt zijn, kruipen zij de klas binnen op hun klein bankske, en om den tijd dood te doen, leert de zuster hun een liedje zingen. En dat eerste lied, die eerste flauwe klanken die hunne keel ontschieten, vergeten die kinderen nooit, en tot de laatste dagen huns levens, blijft in hun geheugen dat nederige, naïeve, eenvoudig liedje bij. 't Was immers hunne eerste les!

Het kind wordt grooter. Het mag zijne Eere-Communie doen. Op het outer dat glanst vol licht en prachtige witte bloemen, doet de priester de H. Mis. 't Is plechtgetij, 't is blijde feest. Nog nooit heeft de priester zoo geestdriftig zijne stemme laten klinken. Met meer aandoening werd nooit op het hoogzaal geantwoord.

En wanneer de priester de trappen van het altaar nederdaalt, en tot den Communicant nadert waar de kinderen beurtsgewijze knielen komen, verheft zich in Gods tempel een zang vol blijdschap en geluk, vol dankbaarheid en liefde. De God van Hemel en aarde daalt in het herte zijner schepselen neder wijl de schoonste klanken van het blijde gezang wedergalmen.

Het kind is groot geworden, kloek en sterk gebouwen, 't is een volwassen mensch. Voor hem ook is de tijd gekomen eene nieuwe familie op te richten. Jeugdige jongelingen zijn het herte vol liefde in het huwelijk getreden.

't Is feest. Vrienden en kennissen, ouders en familieleden zijn samengekomen om de

nieuwe echtgenooten hunne beste heilwensen aan te bieden. En wijl allen rond de tafel nederzitten, en eere doen aan een prachtig feestmaal, komen de uitgenoodigden in dicht en rijm hun genoegen uitdrukken, en aan het jonge paar zeggen wat al vreugde en blijdschap zij voor hun verhoppen en verwachten.

Maar wanneer de zanger rechtstaat, en zijne blijde toonen over de tafel laat dreunen, stijgt de geestdrift ten top, en de volgeschonken glazen worden tot op den bodem geleid, op het heil, op de gezondheid, op den voorspoed en de welvaart der jonggehuiden. 't Is onder het gezang van vrienden en kennissen dat het jonge paar een nieuw leven binnen stapte.

Het gezang maakt het leven licht en aangenaam, vergemakkelijkt het werk.

Gaat te lande, 's morgens vroeg, in de blijde Meimaand.

Hoort! Luistert!

Daar op de nat bedauwde velden zitten de kruiers in lange reken. Wat verdrietig werk verrichten zij daar niet? Steeds onkruid zoeken en uittrekken.

Maar gelijk de leeuw de luiften invliegt en zijn deuntje schuifelt, zingen zij allen te gelijk wel gezind en blijde.

En verder daar, in de uitgestrekte weide, doet de koeier zijn zweep djakken, en levenslustig, onbekommerd, schiet uit zijn borst zijn ongekunsteld en wild, maar vroolijk lied.

En keert gij uit den buiten terug, en gaat gij die lange reeks werkerswoningen voorbij dan hoort gij den hamer van den schoenmaker op het zoolleer kloppen, wijl zijn gelukkig herte zijn vreugde en blijdschap in een klinkend gezang te kennen geeft.

't Is Zondag avond.

Men heeft een goed glas gedronken. De vermoeidheid eener weke werkens is vergeten, Het hert is opgeruimd, de ziele is tevreden. Met nieuwen moed, gaat men morgen het werk hernemen.

De geest is vrij, Men kent geen kommer-nis.

En de zanger is daar, en het liedje wederklinkt, in koor wordt het refrein herhaald, en tot laat in den nacht is het een vreugdig en gelukkig geklank en gezang.

Het land is in gevaar. De noodkreet heeft geklonken. Vijandelijke drommen rukken op, om den geboortegrond in te palmen, om de vrijheid van een volk te stelen.

Onverschrokken, moedig, met doodsverachting, trekt men den vijand te gemoet.

Daar ziet men de opkomende benden in het verschiep. De slag gaat beginnen!

En plotselings wedergalmen de machtige toonen van het muziek, het vaderlandsch lied wordt aangeheven: verrukt, medegesleept door de woorden welke hunne voorouders reeds zongen, kampen onze mannen als leeuwen, strijden als helden, en verdedigen met hun bloed, hun vaderland en hunne vrijheid.

Aan God moet dank bewezen worden.

't Is het naamfeest van den koning door zijn volk bemind en geliefkoosd. 't Is de herinnering aan eene groote vaderlandsche gebeurtenis, 't is het herdenken van een huwelijk dat over vijftig jaar werd gesloten, en het volk wil aan God, grootsch en plechtig, zijnen dank en zijne hulde bieden.

En 't volk stroomt samen in den tempel des Heeren. En daar in machtig gezang, bij orgel en snaargetuig, onder de breede gewel-

ven van het reusachtig gebouw, stijgt dan-kend en trillend ten Hoogen: « Te Deum Laudamus! U Heer, loven wij! »

En wanneer de mensch zijne loopbaan op deze aarde komt te eindigen, wordt hij ter kerke gedragen, waar het eeuwig vaarwel plaatse heeft.

En zuchtende en weenende zingt droevig de stemme van den priester. En biddende klinken de zuchten van den « Dies irae, dies illa! » Vol tranen zingt de kerke: « Lieve Jesus, heb medelijden! »

Doch wanneer het lijk uit de kerk gedragen wordt, wijl familieleden en vrienden luide snikken en weenen, is het een gezang vol hoop en troost, vol moed en opbeuren dat de Priester aanheft. En de doode verlaat Gods tempel onder het zoet en laatste gezang: « Ten Paradijze, geliefde afgestorvene, ten Paradijze, geleiden u Gods engelen! »

NEMO.

Kent gij de streek?

Kent gij de streek van God verkoren
Eflene vlakte, diep verschiep.
Wemelend veld, waar 't gulden koren
Liefelijk zingt zijn ruischend lied?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land,
Dat uitverkoren,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Kent gij de streek waar blijde stroomen
Mandel en Lei- en Yzervliet,
Kronkelend van den heuvel komen,
Vloeiende tusschen lisch en riet?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der blijde stroomen,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Kent gij de meerschen zonder palen,
Dampend alom van Meiedaun!
Tintlend tapijt vol goudkorallen,
Purper en rood en gloeiend blauw?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der goudkorallen,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Kent gij de streek van 't blonde Noorden?
't Waait er en buischt er 's winters fel,
Zoet zingt de wind zijn wilde akkoorden,
't Kind van de streek verstaat ze wel.
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Van 't blonde Noorden,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Kent gij de streek der Vlaamsche tongen,
Kent gij de klank van 't Vlaamsche lied?
't Lied dat Kaproen en Klauwaart zongen
Telkens ze Roeland strijdwaarts riep?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land
Der Vlaamsche tongen,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Kent gij de streek, waar 'k ben geboren
Waar dat ik kind en kersten werd!
Kent gij de klok en d'hoogen toren,
Mij alle twee zoo dier aan 't hert?
Vlaanderen lief, gij zijt dat land,
Waar 'k ben geboren,
Dat boven al de kroone spant,
Mijn Vlaanderen!

Klaar spreken

Er wierd onlangs alhier eene overvloedige uitdeeling gedaan van Gazetten. Dat is eene zeer goede zaak voor de ontwikkeling van het volk. Hoe meer de menschen lezen, hoe meer dat zij nadenken, en hoe grooter ook hun verlangen is naar de waarheid.

Het doel echter van die ronddeeling was niet uitsluitelijk het Iseghemsche Volk nauwkeurig in te lichten over de oorzaken van den tegenwoordigen toestand; het was eigentlijk eenige oude koeien uit den dijk te halen en alzoo de lezers wederom te doen peizen en bezig zijn met personen en zaken waarmede zij in den grond toch maar weinig bekommerd zijn. Inderdaad, niet waar, niet allen zijn van gedacht dat er eene groote ramp op Iseghem is gevallen door het ontslag van den heer Carpentier als Burgmeester van Iseghem. Wij hebben immers voortijds

Burgmeesters gehad die ware volksliefde genoten. Zij zijn verdwenen; men spreekt er nu en dan nog van met lof; maar aan eene gedane zaak valt niets meer te doen. Het is de gang van de wereld: er zijn geen menschen en bijzonderlijk geen burgmeesters die niet kunnen gemist worden.

M. Carpentier heeft, na rijp overleg, zijn ontslag gegeven als Burgmeester onzer stad, en dit niettegenstaande hij beschikte in den Gemeenteraad over eene groote meerderheid, en buiten den Gemeenteraad over den steun van allerlei gilden, bonden, genootschappen en hoogegeplaatste personen.

De redens die hem daartoe hebben aangezet wierden genoeg uiteen gedaan, opdat wij er over mogen zwijgen.

En wat zien wij?

Met of zonder de goedkeuring van den heer Carpentier verschijnen er geschriften waarin over zijn burgmeesterschap gehandeld wordt, en wij lezen er den spijt in over al hetgene alhier is voorgevallen.

Waarom wordt dat alles geschreven?

Voor ons schijnt het dat het besluit van den heer Carpentier dient geërblijgd te worden, als genomen geweest zijnde door een man ten vollen bewust van de gewichtigheid zijner handelwijze. Men zou willen doen denken dat M. Carpentier zou betrueren zijn ontslag gegeven te hebben. Daaraan kunnen wij niet gelooven. Nooit hebben wij dien heer geveid; maar wij brengen geern hulde aan de vastberadenheid van zijn karakter. Wij weten dat hij een man was die deed wat hij wilde doen, en niet zocht bij Jan en alleman om raad te gaan telkens hij eene beslissing nemen moest. Hij was zelf genoeg overtuigd van zijne bekwaamheid om te weten wat hem te doen stond. Wij eerbiedigen dus zijn besluit, en wij keuren hem niet het minst af van gehandeld te hebben naar zijn goeddunken. Zonder door iemand daartoe verplicht of uitgenoodigd te zijn, zonder dat er zelfs een lid van de minderheid uit den Gemeenteraad daarvan sprak, zonder dat onze Gazette eene reek met dit doel geschreven heeft, viel onverwachts het nieuws in onze stad van dit ontslag. Daar wij denken dat M. Carpentier gehandeld heeft om geredene redens, — en dat die redens bijblijvend zijn, — keuren wij hem ten vollen goed. Niemand moet Burgmeester zijn tegen zijn gedacht of tegen zijn wil.

Wij moeten er ook bij zeggen dat M. Carpentier, zonder van iemand daartoe gevraagd te zijn, zijne politieke loopbaan begonnen heeft met zich voor te stellen als kandidaat van den boerenbond in eene vroegere gemeentekiezing. Later nog, wederom uit eigen beweging stelde hij *zich zelf* voor als provinciaal raadslid. Dit maal was hij gelukkiger dan de eerste maal: dan vonden de boeren dat zij best door een *boer* konden in den Gemeenteraad vertegenwoordigd zijn.

Degenen dus die andere mannen betichten van te willen tot eereposten komen, zouden dus weldoen zich te herinneren hoe M. Carpentier zelf de politiek verstond. Alleen, zonder iemands hulp of zonder dat iemand er op aandrong trad hij in het politiek leven; en op dezelfde manier verzaakte hij aan zijn burgmeesterschap.

En nu wordt er in eens gehandeld over de Iseghemsche politiek sedert 1908. In korte woorden zullen wij ook eens over die politiek spreken; en, indien wij onnauwkeurigheden verhalen, wij vragen dat men ons te recht wijze. Maar indien wij den nagel op den kop slaan, wij vragen, zelfs aan onze tegenstrevers, dat zij eens ernstig zouden nadenken. Voor hen, gelijk voor ons

is de *waarheid* het eenigste wat te betrachten is.

M. Carpentier werd burgemeester in 1908. Wij herinneren ons nog goed den dag zijner inhuldiging en de vergaderingen die er op volgden. Hij zocht zijn steun vooruit en vooral in de katholieke partij, en in 1910 behaalde de katholieke kiezersbond hier eene zegepraal die dagteekende in de geschiedenis onzer stad. Maar de voorzitter M. Carpentier nam voor hem alleen de gelukwenschen niet aan die hem alsdan algemeen werden aangeboden; hij wist dat sprekers en schrijvers ook het hunne hadden bijgedragen tot de overwinning — en 't was rechtzinnig dat hij, onder den algemeenen geestdrift, op de bovenzaal van den Café Royal, met 't glas in de hand, iedereen uitnoodigde den schuimenden bruischaard te ledigen op de gezondheid van *allen* die iets hadden gedaan voor de zegepraal der katholieke gezindheid.

Dien dag zullen wij nooit vergeten en de beste eendracht heerschte in de partij.

Maar als eene slang die in het gras stil loert naar de vreugde en het geluk der blijde vogelen, en jaloersch, het juist gepast oogenblik weet te kiezen om verraderlijk haren ikzucht te voldoen, zoo ook broedde er hier afgunst en nijd.

Een man, die nu aanzien wordt als een groote katholiek, maakte geen deel van den katholieken Burgersbond, en dat alleen omdat het bestuur in handen was van iemand van wien hij afgunstig was tot in 't diepste van zijne ziel.

En om dien venijnigen haat uit te werken aarzelde het serpent niet alle kronkels en bewegingen in 't werk te stellen om twist en tweedracht te zaaien. En M. Carpentier geloofde aan 't serpent; en het serpent maakte M. Carpentier wijs dat hij een tegenstrever had.

Om dien tegenstrever uit den weg te ruimen werd er eene komedie gespeeld, met een uitsteekberd van « vrije keus », maar die veranderde in ernstig spel, en waarvan het slot was: de verdeling onder de katholieken, de stemming van October 1911, en nu het ontslag van den burgemeester zelf.

M. Carpentier, vraag rekening niet aan degenen die gestreden hebben tegen het serpent, waarvan gij de beschermer waart, en nu het slachtoffer zijt, maar vraag rekening aan het serpent zelf. Nog zijn uwe oogen niet opengegaan. Maar eens zult gij verstaan wie de ware schulddige was van den tegenwoordigen toestand. Degenen die u diep genegen waren hebt gij verdacht. Gij hebt de oprechte vrienden die u omringden weggejaagd op het sluw gefluister van het serpent. Die vrienden wilden geen slachtoffer zijn der loensche bewegingen van dit serpent, en zij hebben hunne rechten verdedigd ten koste van hunne verkleefdheid voor U.

Gij hebt u geslachtofferd voor het serpent. Waar is uwe beloning?

Wat nu aangaat het bestier zelf van M. Carpentier, dat men wil doen doorgaan als op alle manieren onverbetterlijk, daar valt nog al iets op te zeggen.

Wie heeft de opschudding niet onthouden die de hervormingen in 't abonnement alhier onthaalde? Volgens zijne eigene bekentenis stond de Burgemeester dan geheel alleen. Een zeker teeken dus dat zijn bestier fel te beknibbelen viel.

In 't openbaar keurden de vrienden van M. Carpentier zijne handelwijze af. Van niemand wilde hij raad ontvangen; alles wilde hij veranderen naar zijn eigen gedacht. « Spijtig, verklaarde zijn sterkste verdediger, dat al zijne veranderingen geene verbeteringen zijn. »

Ook had de Burgemeester zich grootelijks misgrepen wanneer hij handelde over den electriek. Gelukkig dat hij er lag, anders kregen wij hem voorzeeker nooit.

Verders heeft M. Carpentier met het geld van de Stad eenige werken uitgevoerd die sinds lang besloten waren. Andere zijn nog niet voltooid.

En wat gezegd van den Neêrweg en de straten daarrond? 's Winters moeten al de werkmenschen in den donkeren door 't slijk. M. Carpentier wilde alles of niet. Is dat *wel* bestieren? Al die kalsijden en duikers moesten aldaar zoo haastig en in eens niet geleid worden: begaanbare en gebruikbare wegen zijn voldoende. Intusschen moest het werkvolk uit de fabrieken van alginder het maar weten: zóó werd er bestierd.

Men zal ons nu misschien verwijten van eene politiek te voeren van persoonlijk belang. Wij weten dat er *hoegenaamd geen*

persoonlijke belangen op 't spel waren wanneer de Pastoriebeke moest overweld worden en inderdaad op zekere lengte op stadskosten is overweld geworden.

Wat ons aangaat wij zien niet wat wij, opstellers van *Boos Iseghem* reeds *persoonlijk* gewonnen hebben met den strijd te voeren tegen de konkelfoerij; de *welwillende* inzichten van zekere heerschappen zijn ons ten anderen genoeg bekend! Goddank, wij klagen niet, en wij hebben ons plezier en onze beloning in *weldoen*.

Boos Iseghem is ten anderen maar gesticht geworden *bijna een jaar* na de laatste gemeentekiezing, en meest en vooral als *verweer*. Hadden er na de kiezing zulk geene vuige artikelen verschenen, nooit misschien zouden wij ons de moeite getroost hebben een nieuw weekblad te stichten. Maar de maat geraakt eens vol.

Men heeft gepoogd onze Gazette te doen doorgaan voor ongodsdienstig. De menschen hebben hunne schouders opgesteken.

Dan voor vijandig aan 't Werkvolk.

Dat ook pakt niet. Wij dagen gelijk wie uit *één* onzer woorden aan te halen dat voor de *werklieden* kan nadeelig wezen. Integendeel in zake van lasten en abonnement verdedigen wij recht en rechtvaardigheid, en wij meenen dat hoe rijker men is hoe meer men moet helpen voorzien in de algemeene kosten. Soms ook wil men ons eenige lessen geven over die zaken. Onze lezers zullen zelf oordeelen wie de lessen verdient als wij hun zullen zeggen dat onze lesgevers niet eens weten dat, voor 't bouwen, de werklieden zoowel als gelijk wie, verplicht zijn taksen van trottoirs en kalsijde te betalen.

Ook lezen de werklieden gretig ons blad: alhoewel wij door hen niet betaald zijn om hunne belangen te verdedigen, doen wij het volgeerne, omdat hun lot nog op vele punten dient verbeterd te worden, namelijk door degelijk vakonderwijs.

Dat wij geen voorstanders waren van M. Carpentier, dat zullen allen begrijpen die weten hoe die heer de katholieke minderheid onthaalde op de eerste vergadering van den Gemeenteraad. In plaats van den oorlog voort te zetten en aan te vuren zouden andere burgemeesters getracht hebben vredelievende betrekkingen met de andere gekozenen aan te knopen.

Er werd geschreven en herdrukt dat Iseghem de kiezing van 15 October 1911 zou betreuren. Wij kennen eenen goeden middel om dat klaar te trekken.

M. Carpentier heeft zijn ontslag niet ingediend vangem eenteraadslid. Gelijk wie, in zijne plaats, zou, bij zijn heengaan uit het Stadhuis, de deur doen klakken hebben bachten zijnen rug, 't is te zeggen geene mindere plaats meer behouden dan deze die hij kwam te verlaten.

Indien men zoo zeker is van de gemoedsgesteltenis onzer kiezers, dat M. Carpentier ook eens zijn ontslag geve van gemeenteraadslid: dan zou er eene stemming kunnen plaats hebben, man tegen man, en wij zouden dan eens klaar zien *wien* het volk wil.

Maar neen, de menschen zijn 't beu van te hooren zagen over dit burgmeesterschap. Het wordt al erger als zou de voorspoed en de welvaart van 't land op handen zijn.

Wij hebben nu eens voor goed ons gedacht gezegd, en wij drukken den wensch uit dat er allicht nieuwe ruiten zullen gesteken worden in de plaats der gebroekene, en dat alles zijnen gewonen gang ga.

Intusschen verhopende wij dat er van al langzaam meer goed en deugdelijk werk zal gedaan worden door het Stadsbestuur tot sieraad en nut onzer geliefde geboortestad.

SALUT.

HANDELSVERKEER

III. OPGANG. (Vervolg)

I. De familie.

Wat was nu die familie? Waaruit bestond zij, en wat deed zij? Ziedaar de dubbele vraag, die bijkans ter gelijker tijde onzen geest doorvliegt, en die we haast hebben te bevredigen.

Dit brengt ons kortom tot het opeenvolgende onderzoek, van wat haar *wezen* was, en wat haar *leven*.

Het ware mis te denken, dat die familie, lijk wij ze met het vroeg middeleeuwsch tijdvak aantreffen, in vollen bloei en volledige ontwikkeling, vernepen kan worden in het eng begrip, waarmede wij ons een hedendaagsch huisgezin voorstellen. Neen!

De familie der hooge middeleeuwen breidde zich breder uit, dan het klein groepken van vader en moeder, broeders en zusters. De huiskring, dien de Germanen de *Sippe*, de Romeinen den *gens*, de Grieken den *Roinon* en de slaven den *Rod* genoemd hebben, en die nog eenigzinds, op onze tijden, voortbestaat, bij de Balkaansche volkeren, vooral bij Albanesen en Montenegro's, en bij de Indianen of «Roode Huiden» van Amerika, strekte daarbuiten, en in tijdruimte en in verwantschap.

Die familie omsloot, immers, de opelander volgende geslachten of generaties, met al hunne uiteenlopende vertakkingen volgens vader- of moederrecht, die samen leefden onder het patriarkaal oppergezag van denzelfden grootvader, met gemeenzamen eigendom, gemeenzame onderdanen en slaven, gemeenzame werkzaamheid en nijverheid, in een en hetzelfde midden, genaamd: de *hoeve*.

Zoo was die familie in haren aartsvaderlijken vorm, natuurlijk en noodzakelijk bijkans, veel talrijker dan nu; maar zij was ook nog kunstmatig vergroot door vreemde bestanddeelen, — slaven eerst, lijfeigenen later, — die zij in zich opnam en vereenzelvigde. 't Was om zoo te zeggen eene wereld in miniature, een gansch dorpken, wiens bevolking en verdeling ons des te klaarder en vollediger voorkomt, naarmate men het binnentreedt, naarmate men het leven en de bedrijvigheid ervan opspoort en ontleeft.

In het middenpunt der hoeve, op eene hoogte die eene natuurlijke verschansing tegen alle vreemde indringers aanbod, verhief zich het *heerenhof* of kasteel, waar de oude en eerbiedwaardige *grondheer*, met zijne vrouw, zijne kinderen en klein kinderen, al te samen, hunne woonst betrokken hadden. Ze mieken den adel uit, hetgeen de Duitschers noemen *die herrschaft*, de Fransen *la seigneurie*. Ze leefden daar in eene volkomene gemeenschap van rechten en goederen, onder het waakzaam oog van denzelfden aartsvader, hunnen heer en hunnen meester, en in sommige landen ook hoogpriester van den familiegodsdienst. Ze bezaten dezelfde rijkdommen, verwierven dezelfde profijten, genoten dezelfde voordeelen, deelden dezelfde vreugden en droefheden, erkenden dezelfde macht en aanbaden dezelfde godheid.

Bij noon- en avondmalen waren zij rondom dezelfde tafel gezeten, en slechts één verschil kwam die eentoonige gelijkvormigheid stooren: Evenals in onze kerken, zooals nog bij Turken en Araben, betrokken de mannen het eene, de vrouwen het andere gedeelte der gebouwen, en van daar drong die verscheidenheid over, in de gewoonten en bezigheden van beide geslachten.

De mannen, binst het gure wintertijd, hielden zich koes rondom den warmen heerd, en doodden er de dagen in spel en drank, of luisterden met welbehagen de heldensagen en de liefdeliederen der voorbijreizende minnstreelen af. Maar, zoo haast de eerste lenteadem de sneeuw van de naakte boomtakken had afgeschud, lieten zij het jacht-halali schallen door bosch, en berg en dal, en liepen de zwindige herten na of bekampten het grimmig wild zwijn. Andermalen trokken zij samen op avontuurlijke rooftochten uit, waarin ze ellendig bezweken, of van waar ze huiswaarts keerden, met buit overladen, en den rijkdom der familie deden aangroeien. Somwijlen ook, bij het steken van den hoorn van den markgraaf of landvorst die het noodsein blies, sloegen zij het zware runenzwaard op het klinkende schild, sprongen op hunne halfwilde strijdpierden en vlogen ten krijg, tegen de aanrukkende barbaren, tegen de dreigende moeren of de invallende Noormannen.

De vrouwen, daartegen, hielden zich meest op, met hunne kinderen en gevolg, in hunne ruime kamers, en verdeelden er den dag tusschen het opschikken van hun toilet en het lievelingswerk van alle germaansche edelvrouwen, dat ons Marguerite uit «Faust» voor oogen roept: ze spinnen!

Buiten dit, schonde het werk hunne handen niet. Aan den *vrijen* mensch van dien tijd, was de leer, dat niets den mensch meer veredelt dan het werk, nog niet gekend. Den arbeid aanzag hij nog met misprijzen, als iets onedel, als iets dat den mensch vernedert, als iets dat maar past aan lagere schepselen dan Hij: aan halfvrijen en aan slaven.

Zoo hadden zij ten hunnen dienste en ter hunner absolute beschikking, onder het gebied en het toezicht van een *hofmeier* of slavenmeester, een heel leger knechten en lijfeigenen, die, door gevangeming in de gevechten of door hunne geboorte, in dien verzonken staat vervallen waren.

Deze lagen door gansch het hof rond verspreid, voorkwamen met onderdanigheid alle moeite aan hunne meesters en voerden met veerdigheid al hunne geboden uit.

De eenen, onder hen, de kloeksten en de bekwaamsten waren aan den persoon zelve van hunne meesters toegewijd. Ze vormden, onder de mannen, eene soort lijfwacht uit, die naderhand de kern zou worden van het burchtgarizoen; onder de vrouwen, een eeregevolg, dat met den tijd het hof der edele dame zou uitmaken.

Anderen was de zorg van het huis en van

de kamers toevertrouwd: het waren, de portiers, de dienstboden, de tafelnknechten, de schenkers, de kokessen, de kamer- en kindermeiden, de toiletbehelpen van het heerenhof. (Het vervolgt).

In Vlaanderen Vlaamsch!

Verbeeld u, lezer, dat in eene streek, in eene stad midden Frankrijk men het Vlaamsch als officieele taal gebruikte, dat men voor die inwoners die Fransch zijn van geboorte en de Fransche taal spreken als de gewone voertaal, alles afkondigde wat van hooger ambt komt door schriften in 't Vlaamsch opgesteld, door Vlaamsche uitplakbrieven en uithangborden.... Welke dwaasheid! zult gij zeggen, en nochtans dit geschiedt niet in Frankrijk maar in Vlaanderen, waar men voor de taal der burgers, der landbouwers en werklieden, geen achtting heeft, en haar misprijzend verstoot om den voorkeur te geven aan het Fransch! Zien wij naar onze stad, die in 't herte van Vlaanderen gelegen is, en wij bemerken in groote letters boven den ingang van ons stadhuis het Fransch opschrift: « Hôtel de Ville. »

Op de uitgangspoort van het kerkhof staat in ijzer gedrukt: « Gloire à Dieu. » alsof die talrijke dooden God baden en loofden in eene andere taal dan hunne Vlaamsche Moedertaal.

Op het vaandel van eene onzer gilden is in gouden letters geschreven: Ville d'Iseghem juist gelijk iedereen Fransch sprak in Iseghem en het Vlaamsch niet wel genoeg meer was.

En wat meer is, wij Vlamingen schijnen onverschillig gekomen aan die verfransching, en keuren die misschien onbewust goed; want wat zeggen anders die talrijke fransche opschriften van de herbergen, die fransche reclaam op papieren zakken van talrijke winkels, die fransche platen aan de burgerhuizen — en dit alles wanneer men zich richt tot de Vlaamsche inwoners van onze stad zelf, en men geen groote nijverheidsreclame voor den vreemde te maken heeft.

Is het misschien een schande Vlaamsch te spreken, kan men mogelijks niet beleefd en gediensig zijn in 't Vlaamsch, zijn de Vlamingen minderwaard dan een ander volk?

Zeggen wij met Gezelle:

Mijn Vlaanderen spreekt zijn eigen taal
God gaf elk land de zijne,
En laat ze rijk zijn, laat ze kaal
Z' is Vlaamsch en z' is de mijne!

De Algemeene Werkstaking gestemd

Zondag voormiddag begon in het Volkshuis het Socialistisch Paaschcongres, dat zou te beslissen hebben over het al of niet doorgaan der algemeene werkstaking.

Groepen uit Antwerpen, Gent, West-Vlaanderen, den Borinage, het Centrum, Luikerland, Namen, enz., allen min of meer herkenbaar door de volksvertegenwoordigers die hen vergezellen, zijn opgekomen.

Zoals te voorzien was, werd de pers niet toegelaten tot het bijwonen der beraadslagingen. Het bureel van het Congres beloofde mededeelingen te doen nopens de genomen beslissingen.

Het eerste punt aan de dagorde van het Congres was het vraagstuk der algemeene werkstaking, voor te stellen door den heer E. Anseele.

De morgendzitting werd even na 10 ure geopend, onder voorzitterschap van den heer de Brouckère.

Behalve den algemeenen raad, de Parlementsleden en de Nederlandsche, Duitsche en Luxemburgsche afgevaardigden, waren juist 1331 afgevaardigden uit de verschillende gewesten van het land aanwezig.

De heer de Brouckère, voorzitter, hield eerst lezing van twee brieven, een van de Liberale Associatie van Gent en een van de groep der liberale gemeenteraadsliden van dezelfde stad, beide vragend om de algemeene werkstaking niet uit te roepen, of indien zulks niet doenlijk was, haar ten minste eenigen tijd te verdagen ten einde het welslagen der Gentsche tentoonstelling niet te schaden.

Vervolgens verdedigde de heer Anseele, in opdracht van het Landscomitee voor Algemeen Stemrecht en Algemeene Werkstaking, de beslissing door dit comitee op zijne jongste vergadering genomen en strekkend om de algemeene werkstaking tegen 14 April opnieuw uit te roepen, met verwerping van elk ander voorstel, onder meer van gedeeltelijke werkstakingen of algemeene werkstaking voor slechts acht dagen.

Daarna kwamen de afgevaardigden der verschillende arrondissementen verslag doen van den toestand en de stemming der gemoederen in hun gewest.

Zoo werd vernomen dat er 50,000 stakers zouden zijn in Oost-Vlaanderen, waarvan 25,000 te Gent alleen; 40,000 in den Borinage, 50,000 in het Luikerland, enz., terwijl ook Charleroi, Verviers en andere gewesten vol geestdrift waren voor de algemeene werkstaking op 14 April.

De morgendzitting eindigde om 12 3/4 ure.

De Algemeene Werkstaking op 14 April wordt gestemd met 1331 min een 20tal stemmen

De werkzaamheden werden kort na 2 ure hervat. De heer volksvertegenwoordiger Destrée, van

Charleroi, verdedigde breedvoerig de dagorde, door de arrondissementfederatie zijner stad aangenomen, welke dagorde, naar men weet, de grondslag heeft gevormd van de beslissing door het Landscomiteit voor A. S. en A. W. op zijne jongste vergadering genomen.

De heeren volksvertegenwoordigers Vandervelde en K. Huysmans hebben de bezadigheid aangeprezen en de aandacht gevestigd op het groot belang en de buitengewone gevolgen, welke de beslissing van het Congres na zich zou slepen; zij hebben vooral met nadruk gewezen op de eensgezindheid der socialistischen, liberalen en christen-democraten, wat betrof het herzieningsvraagstuk, en op de verdeeldheid der rechterzijde over de wenschelijkheid der herziening.

Beide sprekers hebben echter uitdrukkelijk verklaard, dat zij zich zonder voorbehoud aansloten bij het opnieuw verklaren der algemeene werkstaking op 14 April, zoo de vergadering eene stemming in dien zin uitbracht.

Na nog eene bespreking werd toen eene dagorde ter stemming gelegd, gelijkloidend met de motie, op de jongste vergadering van het Landscomiteit voor A. S. en A. W. aangenomen, met eene bijvoeging waarin uitdrukkelijk werd bepaald, dat de algemeene werkstaking kalm en vreedzaam zou zijn.

Deze dagorde werd met algemeene stemmen min een 20tal der 1331 aanwezige afgevaardigden aangenomen.

Tevens werd bepaald dat het Landscomiteit voor A. S. en A. W. in volle bevoegdheid zijne werkzaamheden zou blijven voortzetten en dat het opheffen der algemeene werkstaking alleen door een buitengewoon congres zou kunnen uitgesproken worden.

Maandag, tweede en laatste dag van het Congres, werden verscheidene andere punten besproken. Eene dagorde werd voorgesteld, waarbij aan de socialistische volksvertegenwoordigers last gegeven wordt in de Kamer obstructie te maken, en volgens welke de stemming van de militaire wet moet belet worden.

Deze dagorden werden naar de socialistische parlementaire groep verzonden.

BERICHT

De Haarkappersbond « Iseghe-Roussellare-Thielt » heeft de eer zijne klanten te verwittigen dat met 1 April aanstaande, de prijzen verhoogd zullen worden ingevolge de tarief bij elken haarkapper en barbier uitgehangen.

GEVRAAGD BIJ
J. ROYON & A. DEVOLDER
Oud Huis BENOIT PARET
GOEDE TREKKERS
voor Hair, Fiber en Chiendent
STANDVASTIG WERK.

EEN EN ANDER

Uitwikkelingen.

Over twee jaar geschiedde het landverhuizen van belgische werklieden en landbouwers op regelmatige wijze. Doch dezen winter is het getal uitwikkelingen meer dan verdubbeld. Het waren vooral de landbouwers van het arrondissement Thielt, die naar Amerika trokken, doch dees jaar heeft de uitwikkingskooft de arrondissementen van Aalst, Kortrijk, Roussellare en Eecloo aangetast. Elke week komen er te Antwerpen gansche karavans toe, die er zich inschepen voor Amerika. Indien men rekening houdt van de duizenden buitenlieden, die de eener in de koolmijnen en de fabrieken werken, de anderen in Frankrijk, Duitsland en zelf Rusland, gelijk de werklieden van Hillegem-bij-Sotteghem, dan vraagt men zich af wat werkvolk er nog moet overblijven om het werk der groote hoeven te verrichten. Een groot getal pachters vinden geen werkvolk meer, zelfs 's winters en zijn verplicht hunne landbouwuitbating merklijk te verminderen.

Een noodige kuisch.

Het parket heeft aan de politie bevel gegeven rechterlijke vervolgingen in te spannen tegen de uitstallers en verkoopers van zedeloze postkaarten, die bestemd zijn om als « Aprilvisschen » verzonden te worden.

In de groote steden vooral is een kuisch noodig. Men zou niet alleen den verkoop van zedeloze kaarten moeten verbieden, maar ook van al deze die geschikt zijn om verdenking, wantrouwen, twist en tweedracht in de huishoudens te brengen.

Overal treft men lage zielen aan die hun vermaak vinden in het vergrijzen van andermans geluk en rust. Zedeloosheid en laagheid zijn twee bronnen van rampen en wee, die volstrekt moeten gedempt worden.

Vrijstelling van dienst.

Welke zijn nu, vraagt men langs alle zijden, de jongelingen die bepaald vrijstelling van dienst bij het leger in 1913 hebben bekomen.

Ziehier de opsomming ervan, luidens de wet, die de lichte van 1913 vaststelt: 1) de jongelingen die in het huwelijk zijn getreden vóór 5 Maart 1913; 2) de uitgestelden der klassen van 1910, 1911 en 1912; 3) de verontschuldigde wederspanningen die bij de lichte van 1913 zijn gevoegd, doch die uit hoofde van hunnen ouderdom, bij eene vroegere lichte behooren.

VELE MENSCHEN KLAGEN dat zij geene goede SCHEERZEEP meer kunnen krijgen. Zij zijn mis. Bij **L. Lemiere-Jansseune, St. Pieterstraat, 8**, vindt men eene nieuwe soort zeep, goedkoop, duurzaam en beter dan alle tot hiertoe gekende kostelijke merken.

Eene uitvinding.

Een uitvinder heeft het middel gevonden om in den Browningrevolver eene kleine, maar krachtige droge elektrische pil aan te brengen, die eene kleine lamp doet branden, wier licht, dank uitmuntende spiegels een grooten lichtkring verspreidt.

De spiegels zijn derwijze geplaatst dat zij de volgende verschrikkelijke rol spelen: op het oogenblik dat men aanlegt komt de lamp in brand; de spiegels werpen op het doel eene lichtende schijf, met een zwart punt in het midden. De kogel zal dit zwart stipje treffen. Komt het puntje op het hart van een tegenstrever, niet noodig te mikken, de kogel zal het hart treffen. Het is voldoende den lichtstraal op het betrachte doel te richten.

Eene verschrikkelijke uitvinding, zooals men ziet.

Gewicht der hersenen.

Ziehier de lijst van dezen die de zwaarste hersenen gehad hebben die men ooit gekend heeft, samen met hun gewicht uitgerekend in grammen: Ivan Turghenieff, russische novellist, 2102 gr.; Joseph Boumy, fransche jurist, 1935; Georges Cuvier, deutsche naturalist, 1830; E. H. Knight, amerikaansche mechaniekuitvinder, 1814; Franz Kraus, deutsche theoloog, 1800; John Oberuombic, schotsche physiker, 1786; Benjamin F. Butler, amerikaansche staatsman, 1758; Edward Olney, amerikaansche mathematiker, 1701; Herman Livi, deutsche komponist, 1690; A. Winchell, amerikaansche geoloog, 1666; William M. Thakeray, engelsche novellenschrijver, 1658; Rudolph Linz, deutsche komponist, 1636.

De beste en smakelijkste Chocoladen om rauw te eten, blijven altijd de welbekende merken « JEMMA », « LAITA » « QUATRE GOUTS »; der

Chocoladefabriek **MARTOUGIN**, Antwerpen.

Het inkomen van een Bokser.

Voor de Londensche rechtbank liep dezer dagen een proces af, welke de gekende bokser Harry Lewis tegen de motor-Bab-C° ingespannen had, en bij hetwelk hij eene schadevergoeding eischte, voor een ongeluk hetwelk hem door de verstrooidheid van eenen chauffeur, van deze maatschappij overgekomen was. Hij deed opmerken dat hij in de jaren 1910 en 1911 voor zijne engagementen dooreen van 47 tot 50000 franken ontvangen had, inkomen welke, ter oorzaak van zijn ongeluk, in het verloopene jaar van 18000 fr. verminderde. De rechtbank gaf de bokser gelijk en stond hem de gevraagde schadevergoeding toe.

De suiker in het jaar 1911.

Het gezamenlijk verbruik van suiker in de wereld beliep in 1911 tot 14,353,310 ton. Daarvan bracht Europa 5,524,087 ton, Azia 3,756,755, de Vereenigde Staten 3,219,415, het overige van Amerika 1,162,651, Afrika 470,519 en Australië 219,883 ton, voort.

Het verbruik beliep in Engeland tot 100 pond per inwoner, in de Vereenigde Staten tot 83, Zwitserland 68, Denemarken 60, Zweden 43, Duitsland 42, Frankrijk 40, Holland 39, België 31, Oostenrijk 23, Rusland 16, Spanje 13 en Italië slechts 7 pond.

Het groot verbruik in Engeland, legt zich hierdoor uit, dat er in dit land groote fabrieken van allerlei zoetigheden bestaan.

WEVER wordt gevraagd, wel op de hoogte van het vak, als **MEESTER-GAST** in de nieuwe fabriek te Emelghem. Zich te wenden: Prinsesstraat, 43, tegen de kerk, Emelghem.

De onkosten van een zeegevecht.

Iemand had reeds berekend hoeveel miljoenen, een Europeesche oorlog wel kosten zou. Een ander, in den « Documents du progrès » heeft trachten op te maken, hoeveel op onze dagen een zeegevecht zou inslokken. In kanonnenvoorraad alleen zou dit komen op ongeveer 30,000,000 per uur. De kanonnen van 14 duimen — wiens gebruik tegenwoordig algemeen is — werpen immers projektielen die op 3000 fr. het stuk geschat worden. Die kanonnen vuren aldus twee, zelfs driemaal per minuut. De projektielen der kanonnen van 12 duimen kosten 2110 franken, en deze van mindere belooften niet veel min, gezien ze met meer snelheid afgevuurd worden.

Twee moderne vloten dus, die in aanraking zouden komen en slag leveren gedurende vijf uren maar, zouden voor 150,000,000 fr. in projektielen verspelen. Indien men daarbij rekening houdt dat een of ander schip in den grond kan geboord worden, en dat ieder draednought ongeveer 50,000,000 fr. kost zal men zich gemakkelijk de schade kunnen voorstellen die zulk een zeegevecht op onze dagen zou voor gevolg hebben.

Levensverzekeringen voor Honden.

Het nieuwste op het gebied der verzekeringen, is gewis de onlangs in Parijs gestichte maatschappij, die voor doel heeft zich met de verzekeringen op het leven der honden bezig te houden.

De verzekerde honden worden door een bijzonder personeel der maatschappij gedurig bewaakt, om ze zoolang mogelijk in goede gezondheid en in leven te houden.

Bij de dood van den hond, wordt aan den eigenaar het kapitaal uitbetaald, in overeenkomst met de premie welke hij jaarlijks moet betalen.

Schrikkelijk ongeluk in eene koolmijn. 14 DOODEN

Zaterdag morgen is in de koolmijn van Mauraye in den Borinage een schrikkelijk ongeluk gebeurd.

Een ophaalbak, waarin 14 mannen hadden plaats genomen, is door eene verkeerde beweging in de diepte geslingerd van den put, 270 meters diep. Het meerder deel der arbeiders zijn Vlamingen. Twee lijken werden tot dusverre ontdekt.

De ramp heeft groote opschudding verwekt, en het parket is ter plaats afgestapt.

MEN VRAAGT BIJ ARTHUR GESQUIÈRE

HONDSTRAAT, ISEGHEM

goede PEK- en EKELWERKERS

daarbij goede TREKSTERS

voor Kleerborstels te maken, alsook voor in Hair, Coco, Crimé, Chiendent.

De Loon wordt betaald per duizend gaten, als volgt: Beste Hairwerk 0,45 fr.; Ordinaire Hairwerk 0,40 fr.; Criméwerk 0,35 fr.; Groefwerk, zooals chiendent, bassine of union 0,45 fr.

STANDVASTIG WERK.

STEEKT WEL DEZE WAARHEID IN UW HOOFD.

Eene verwaarloosde valing zet zich over van den eenen mensch aan den anderen en is gevaarlijk en zelfs dooddelijk voor ouderlingen. Daarom moeten wij ons er zoo spoedig mogelijk van genezen. De beste, ja wij mogen zeggen, eenigste remedie die u voldoende geeft, is de *Siroop Depraetere*. Dit is een wetenschappelijk produkt, dat door de Doktors zelfs genomen wordt. Prijs 2 franken, in alle apotheken namelijk te ISEGHEM bij **MM. A. Rodenbach en J. Verhamme**.

Vermakelijkheden

— Te versmijten op den TEERLINGBAK, eene koersmachten, ter herberg *De Reisduif*, bij Jules Delaere, Gentstraat.

1 Smette voor 0,25 fr. — 5 smetten voor 1 fr.

De datum zal later bekend gemaakt worden. De velen kan in damesvelo veranderd worden, mits opleg van fr. 5

MOTOCYCLETTE te koop, merk *Alcyon*, in zeer goeden staat. — Inlichtingen en prijs bij **L. DE VRIESE**, Coolscamp.

Burgerstand van Isegheem

GEBORNTEN:

107 Emma Naert, d. v. Camiel en Albertina Verschaeve, Vaart. — 108 Georges Vanfleteren, z. v. Joseph en Eulalie Vandommele, Ameystraat. — 109 Maria Vanneste, d. v. Jules en Stephanie Debacker, Lendeledestr. — 110 Ivonne Degryse, d. v. Alidoor en Emma Naessens, St-Hiloniusstr. — 111 en 112 Godelieve en Simonne Verfaillie, d. v. Camiel en Zulma Decroix, Roussellarestr. — 113 Marcella Nyffels, d. v. Gustaaf en Juliana Parmentier, Klein Harelbeke. — 114 Pharaïlle Vandewalle, d. v. Martha Vandewalle, Wijngaardstr. — 115 Gerard Holvoet, z. v. Gustaaf en Maria Callens, Kloosterstraat.

OVERLIJDENS:

65 Barbara Bouckaert, 79 j., z. b., Hospitaal. — 66 Julien Caenepeel, 24 j., timmerman, z. v. Petrus en Leonie Claerhout, Prijsenhof. — 67 Karel Deceuninck, 81 j., z. b., wed. v. Rosalia Warnez, Roussellarestr. — 68 Maria Vandebulcke, 13 m., d. v. Zulma Vandebulcke, Slabbaardstr. — 69 Germaine Bigler, 4 m., d. v. Charles en Marie Verlinde, Mentenhoek. — 70 Simonne Verfaillie, 1 d., d. v. Camiel en Zulma Decroix, Roussellarestr. — 71 André Mestdagh, 2 1/2 m., z. v. Jules en Ernestine Lecluyse, Kortrijkstraat.

HUWELIJKEN:

16 Boudewyn Kesteloot, 20 j., wever, met Zosyma Maes, 22 j., borstelmaakster.

Scheepvaart van Isegheem

van 22 tot 29 Maart 1913

Virginie, met lijnzaad voor Alfons Dassonville, Lendeledestr. — *Céline* en *de Drie Gebroeders*, beide met bloem voor C. Vandemoortele en H. Patyn. — *Graciale*, met steenen voor de gebroeders Demeulenaere. — *General De Wet*, met hout voor de gebr. Verstraete, de gebr. Vanhaverbeke, J. Dalle en Jules Callens. — *Saint Jean*, met kolen voor J. Dalle en J. Callens. — *Léon-Marie*, met cement voor Joseph Seynaeve en François Décaigny. — *Argentino*, met steenovenkolen voor Remi Vandeputte.

Chocolat Martougin DEN BESTEN

SUCREMA

De beste melasse voeders voor

Vee Paarden Verkens

SUPERCOCO

Gebroeders LAGRANGE, 26-32, Zwijgerstraat, ANTWERPEN

Leveranciers van het Ministerie van Landbouw en van het Leger.

Fabricanten en invoerders van allerhande voederkoeken en meelsoorten.

Marktprijzen

ISEGHEM

<i>Suikerijboonen</i>	29 Maart	22 Maart
Beschikbare wagon	13 50	13 75
» schip	13 75	14 00
groeite 1913 wagon	15 50	15 50
» schip	15 75	15 75

Meststoffen, 29 Maart

Sodanitraat beschikbaar	Oostende	29 50
Zwavelzuren ammoniak		37 00

29 Maart.

Boter de kilo	3 20	3 30
Eieren de 26	2 10	2 20

ROUSSELARE 18 Maart 25 Maart

Oude Tarwe	19 50 20 —	19 50 20 —
Roode	18 50 19 —	18 — 19 —
Rogge	17 — 17 50	17 — 17 50
Haver	20 — 21 —	20 50 21 50
Boonen	22 50 23 50	22 — 23 —
Aardappels	6 50 7 —	6 50 7 —
Boter per kilo	3 00 3 20	3 20 3 30
Eiers per 25	2 10 2 20	2 10 2 20
Koolzaadolie 100 k.	68 25	68 —
Lijnzaadolie »	56 —	56 —
Viggens	20 — 40 —	23 — 43 —

Suikerijboonen

Besch. wagon	13 75	13 75
» schip	14 25	14 25
groeite 1913, wagon	15 50	15 50
» schip	15 75	15 75

A. De Bie-Bourgeois

MEESTER-KLEERMAKER

voor Heeren en Damen

MARKTSTRAAT, ISEGHEM

Groote keus van Engelsche stoffen

Laatst: Nieuwigheid — Genadige Prijzen

Huis van eerste orde

ROUWKOSTUMEN IN 24 UREN.

R. SCHOUPPE

English Gentlemen's

Tailor

Beau Choix de

TISSUS ANGLAIS

Haute Nouveauté pour la

Saison d'Été.

Vente au mètre.

COSTUMES et

PARDESSUS

en tous genres

à des prix modérées.

COUPE ET FAÇON TRÈS SOIGNÉES

GUSTAAF VANDEPUTTE

COIFFEUR

Statieplaats, ISEGHEM

Beveelt zich aan voor het maken van alle slach van HAARWERK.

Haarstressen van af 2 fr.

Herstelling en Vernieuwing met uitgevallen Haar.

GEVRAAGD bij Gustave Vandeputte, coiffeur, een leerjongen.

Wilt Gij ter goede trouwe

Rookersgerief

Wend U altijd tot het oud huis

W^e **R. NONKEL-DE JONGHE**

Koornmarkt, ISEGHEM

Vermakingen, herstellingen en vernieuwingen aan Pijpen & Porte-Cigares

VOORDEELEN: Spaarzaamheid, gezondheid, hoogste opbrengst. De **SUCREMA** prikelt den eetlust, werkt zeer gunstig op de melk en boterafzondering, mest spoedig; geeft aan de peerden eene maximum geschiktheid tot oplevering van arbeid, voorkomt de buikkrampen en darmontstelingen; is uitstekend tegen den droes.

Gewaarborgd 25 tot 28 eiwit, 6 tot 7 vet, 40 kokoskoeken, en 60 andere krachtvoeders. Rijker dan de kokoskoek, en veel goedkooper; vervangt dezen laatste gewicht voor gewicht, en geeft nog betere uitslagen. Geeft vaste boter.

Tandpijn

De hevigste Tandpijn wordt oogenblikkelijk en volkomen genezen door den DENTOGÈNE.

Door het gebruik van den DENTOGÈNE voorkomt men mondgezwellen en ontsteking van het tandvleesch. Geene tanden moeten meer uitge trokken worden; geene pijn meer gevoelt men nog onder het eten.

Laat u niet bedriegen door gevaarlijke en ondoelmatige namaaksels. Alleen de DENTOGÈNE is door de geneesheeren aangeraden en aanbevolen. Eischt dus de ware

DENTOGÈNE

voor 1,25 fr. te koop in alle apotheken.

TE ISEGHEM:

MM. A. RODENBACH en J. VERHAMME.

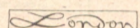
Geen Grijs Haar

MEER!!!

«De Nieuwe London»

doet de grijze haren binnen enkele dagen verdwijnen, maakt het haar glanzend en zacht, belet het uitvallen en neemt de pelletjes van het hoofd weg.

Eischt op den hals:

In flacons van fr. 1,50 en fr. 2,50

Engelsche Baardinctuur aan 2 fr. per flacon

Te koop bij Apothekers, Drogisten, Haarsnijders en Reukwinkels in 't groot: Parfumerie Dr. Salp, Wachbeke (België)

Oh! la! la!
Nu heb ik het vast!

's Morgends, met de koffie, neem ik mijn allerbest

STANDAERT PILLEKEN

en gedurende den dag neem ik van tijd tot tijd eene van

STANDAERT'S BORSTTABLETTEN

Met deze twee voortreffelijke remediën, nooit geen SLIJM, nooit geene GAL meer! Ik bekommer mij niet om de besmettelijke ziekten noch het slechtste winterweer.

Te Isegheem te verkrijgen in de Apothekeries Rodenbach en Verhamme.

Bank van Rousselare-Thielt

NAAMLooZE MAATSCHAPPIJ

TE ROUSSELARE

Bijhuizen te THIELT & ISEGHEM

Agentschap der "Société Générale de Belgique", te Brussel.

Krediet openingen en loopende rekeningen.

Vooruitbetaling en inning van wissels, chèques, enz. op België en 't vreemde.

Aflevering en uitbetaling van chèques en kredietbrieven op de voornaamste plaatsen van 't buitenland.

Uitwisseling van vreemd geld en vreemde bankbriefkes.

Voorschotten op titels of andere waarborgen.

Uitvoering van Beursorders, betaling van coupons, uitkeering van uitgelotte titels, enz.

GELDPLAATSINGEN

aan zeer voordeelige interesten, op zicht of op termijn terugbetaalbaar zonder eenige kosten.

De stortingen mogen door tusschenkomst van het Postbureel gedaan zijn.

Verhuring van Brandkoffers (Coffres-forts)

De Bank bezit eenen dienst van brandkoffers ten gebuike van het publiek; deze brandkoffers zijn opgericht in onderaardsche, gebetonnerde en met stalen platen geblindeerde kelders en leveren de volledigste waarborgen op tegen brand of diefstal; voorzichtige lieden vergenoegen zich op onze dagen niet meer met eenen brandkoffer in huis, maar huren, mits eenen kleinen pacht, een der brandkoffers in de Bank, waarin zij, in alle gerustheid, hun geld, weerden, juweelen, enz. kunnen verbergen. De huurder bezit de twee eenige sleutels die op het slot passen van zijnen koffer en sluit dan nog dien koffer met een geheim dat hij kan schicken naar zijne liefste.

IN BEWAARNEMING VAN ALLERHANDE WEERDEN

De Bank aanveerd ook, in bewaring, mits een klein jaarlijksch loon, alle soorten van weerden, acties, obligatiën, stadsloten, enz.

De in bewaring gegeven weerden zijn op tijd nagezien, de coupons afgesneden, de trekkingen onderzocht, enz.; op die manier heeft de eigenaar zich om niets te bekommeren; de Bank zelve doet al het noodige in zijn plaats, dit zonder verantwoordelijkheid van harentwege.

Alle inlichtingen worden kosteloos gegeven in de bureelen der Bank of in hare Bijhuizen te THIELT en ISEGHEM.

De Bank is beheerd als volgt:

Beheerraad: Wel Ed. heer Graaf de SMET de NAEYER, Staatsminister, Bestuurder der Société Générale de Belgique te Brussel; — M. J. J. MATTHIEU, Grondeigenaar te Wijnendaele en Bankier te Brussel; — M. CONSTANT VAN ACKERE, Advokaat te Kortrijk; — M. JAN MAHIEU-LIEBAERT, Volksvertegenwoordiger, Burgemeester der stad Rousselare; — M. J. DE MEESTER-MASELIS, Groothandelaar en Schepene te Rousselare; — W. FRANZ LOONTJENS, Advokaat te Thielt.

Raad der Commissarissen: M. FLORENT DENYS-CARLIER, Grondeigenaar te Thielt; — M. JULES MISSIAEN, Nijveraar te Isegheem; — M. EUGENE LEGEIN-MOERMAN, Nijveraar te Rousselare; — M. HYP. DUUYVEWAARDT-VAN BIERVLIET, Groothandelaar te Rousselare.

Bestuurder: M. JULES BAGAGE.

ELIXIR D'ANVERS

Goed van smaak

Goed voor de maag

BALSAM

ZUIVER WIJN OP KINA

Eetlustwekkend — Krachtherstellend bij uitmuntendheid.

Mag in alie Hôtels en Herbergen verkocht worden, zonder vergunningsrech

Vraagt vooral

Champagne F. BOUCLIER PÈRE & FILS, Reims

't is den besten en bestkoopsten.

Voor den Groothandel, wend U tot den algemeenen agent der Vlaanders

EMILE VYNCKE-LOWIE

Elixir d'anvers — ROUSSELARE.

Handel in CHICOREIBOONEN

KOLEN & KOKS

Magazijn van alle slach van LANDVETTEN

Chicorei, Oliebroad & Sucrema

CONSTANT GITS

Statiestraat, ISEGHEM

TELEFOON 24.

Schoonheid

Zeep **Dada**

Het stuk 0.75

Crème **Dada**

Tube 0.75

Poeder **Dada**

De doos 2.50

De 1/2 doos 1.50

Werkdadigheid zonder weerga tegen zomersproeten en huid aandoeningen. De beste voor 't behoud eener frissche gelaatskleur.

Onfeilbaar voor de geneezing van kloven; maakt de huid blank IN EEN NACHT.

Allertijns en op 't gelaat blijvend onontbeerlijk voor elke toilettafel.

TE KOOP IN ALLE GOEDE HUIZEN

Wordt verkocht te Isegheem Apotheek Rodenbach en Coiffeur Vandendriessche.

Voor alle Drukwerken

wend u ter

BOEKDRUKKERIJ

W^e A. NONKEL & Zⁿ

Koornmarkt, ISEGHEM

Zeer verzorgde uitvoering.

Spedige bediening.

Sematigde Prijzen.

ELIXIR CANROBERT

ferrugineux, antichlorotique, tonique apéritif.

Prijs der flesch: 3 fr. 75.

BALSEMPERELS

Beste geneesmiddel tegen allerhande geheime ziekten en kwalen der waterorganen. 3,00 fr. de doos.

BORSTSIRROOP: 1 fr. 50 de flesch.

Zenuwpoeders tegen tand- en hoofdpijn

1 fr. 50 de doos.

Te bekomen bij JOSEPH VERHAMME, apotheker Marktstraat, ISEGHEM

Roode Pillen

L. DUPUIS, JUMET.

Indien gij slecht slaapt en dat uwe nachten verontrust zijn door bange droomen;

Indien gij zenuwachtig zijt;

Indien uwe maag niet trekt;

Indien eetlust u ontbreekt;

Indien gij gekweld zijt door:

Eene bittere mond,

Eene vuile tong,

Een riekenden adem,

Zuur en slechte spijsvertering,

Hoofdpijn, oorgeronk, duizeligheid,

Brand, verstopping, onzuiver bloed en schele hoofdpijn,

Aarzelt niet! Neem ROODE PILLEN

Zij zuiveren zacht het lichaam;

Zij verjagen, zonder pijn, gal en slijmen;

Zij zuiveren het bloed tot in de verste aderen.

In den keertijd helpen zij de Vrouwen, verkloeken haar, en beletten alle ongesteldnissen.

1.25 Fr. de doos; 0.75 fr. de halve doos.

TE VERKRIJGEN BIJ:

J. VERHAMME en A. RODENBACH, Apothekers, ISEGHEM.

Te Isegheem

te bekomen bij

de Apothekers

J. Verhamme

en

A. Rodenbach.